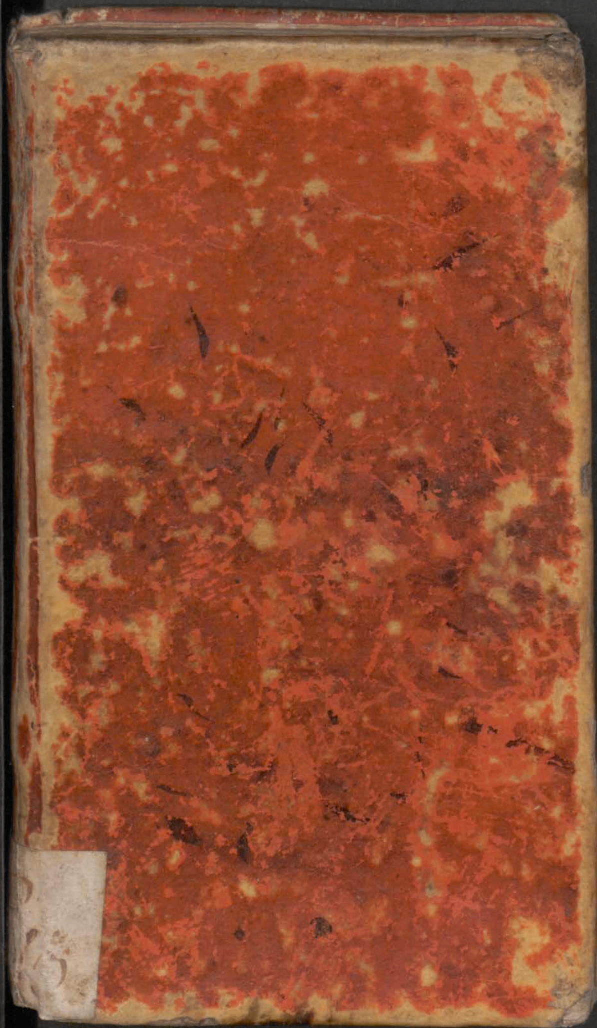

IGNIS ALTARIS,

&

DIVINI OFFICIJ,

Sive

COR ARDENS IESV CHRISTI

Crucifixi Amore.

Sacerdotis ad Sacrosanctum Missæ Sacrificium dignè celebrandum, & Divinum Officium fructuosè persolvendum se præparantis per ignita suspiria,

à Pio qvodam Sacerdote

COLLECTA.

Superiorum Permissu,

Cum additamento Reimpressa.

CRACOVIÆ, Typis Francisci Cezary, S. R. M. ac Illustriss. & Rndiss. Dñi Episcopi Cracov. Ducis Severiæ Ordinarij Chalcographi.

Anno Domini 1712.

In Gentilitium Insigne
PRÆCELSÆ
Domûs HOSIANÆ.

Nobile quàm fuerit corpus, tam nobile membrum
Nam venit, ex toto, partibus, omnis honor.
Corporis est cujus; quaris? pars inclyta, PES hic?
Est cujus summum CHRISTVS in Orbe Caput.
Ergo HOSIANA perēnabit Domus hoc PEDE felix
Corpore qui tanto, nobilis Orbe stetit.

Perillustri & Reverendissimo Domino,

D. STANISLAO HOSIO,

Ecclesiarum Cathedraliũ Cracoviensis, & Culmensis

CANONICO.

CELSISSIMI PRINCIPIS

Illustrissimi & Rñdissimi Domini Episcopi Crac. Ducis Severiæ,

GENERALI CAUSARUM AUDITORI. &c.

Dño PATRONO COLENDISSIMO.

Ihil magis opportunum ac necessariũ, quàm ut eo sæculo, quo refrigescit charitas multorũ, Entheus Divini amoris ignis accendatur. Perillustris & Reverẽdissime Domine. *Quippe hoc*

 augu-

augustum & cedris dignum immortalibus opus, intentioni Christi Salvatoris nostri apprime conforme est, qui ignem venit mittere in terram, & nihil aliud vult, nisi ut ardeat. Totus labor illius, omnis conatus Sanctorum Apostolorum, vastissima orbis climata peragrantium, in id solùm incubuit; hoc vasto anhelitu & virium impetu egit, ut Calestis hæc flamma accenderet corda fidelium, & juxta antiquioris Divini oraculi præceptum, ignis in altari cordium assiduò arderet. Et certè licèt frigescente hoc ævo rarus sit hujusmodi Promethews, qui deprompto a sole Iustitiæ igne, tri-

umpha-

umphales faces & ignitos Isaiæ calculos circumferat, & frigentes animas refoveat: Tibi tamen hæc palma nobilis, hæc derivata a Majoribus, Augustior adorea jure hæreditario concessa est, ut inflammatum cor Divinæ charitatis igne latere nequeat, sed proximos incalescere faciat. Si eloquium Tuum dulce auscultaverimus, certè illud ignitum est vehementer. Si bonorum operum congeriem, quibus luces velut inter ignes Luna minores, spectaverimus; lucernæ sunt, columnæ sunt igneæ, populum electum ad terram promissionis ducentes. Si justitiæ sacra adyta intraverimus; Tu in

illis Aristide æquior, auream lampadem solis æmulam accendis, quâ omnes obscuritates & caligines, justum & honestum obscurantes, discutis & dispellis. Porrò quidquid olim æternâ memoriâ dignissimi Majores Tui in œcumenicis Concilijs pro fide Orthodoxa augenda, conservanda, dilatanda, pro immunitate Ecclesiastica vindicanda, serenum & lucidum gessère; quidquid Magnus ille HOSIVS Episcopus Cordubensis, ante sæculorum myriades, plusquàm Herculeo labore, Augustũ exegit; quidquid sanctitatis jubar, encyclopædia Divinæ humanæq; sapientiæ STANISLAVS HOSIVS Præsul

ſul & Dux Varmienſis, Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, in ſacro Concilio Tridentino glorioſiſſimus Præſidens, Os & Lingva Eccleſiæ Vniverſalis ardentiſſimò boni publici zelo ſæculis memorandum perfecit, ac imitandum viris Apoſtolicis reliquit, id totum in Te Tantorum Nominum & meritorum Hærede concentratum eſt. Tu hæc perennantis gloriæ culmina collegiſti. Cor igitur Cæleſti flamine accenſum, ignem Divini amoris aſſiduò ardentem, etiam in hanc pagellam Tuo ſtudio diffuſum, Tibi Perilluſtris & Reverendiſsime Domine, *ad Solennia Diviniſſimi Præſulis*

STANISLAI Regni Poloniæ Patroni, Tuiq; Tutelaris, venerabundus offero eo cum voto, ut zelus iste, quo zelas, pro Domo Domini Exercituum; ut ignis hic Elianus duplici spiritu Tutelaris Tui in immensum augeatur, laboresq; & merita, quæ pro bono publico Sanctæ Matris Ecclesiæ & hujus amplissimæ Diœceseos gloriosè exantlâsti, & gloriosius exantlare contendis, HOSIANIS Proavi Tui Honoribus coronentur. Hoc precatur Perillustri & Reverendissimæ Dominationi Tuæ.

Devinctissimus Cliens
& Servus.

F. C.

AD LECTOREM.

IN Tabernaculo antiquo ignem perpetuum ali præceperat Dominus, quem extingvi piaculum fuisset; Quapropter dicitur *Levit: 6.* Nutriet Sacerdos subjiciens ligna manè per singulos dies. Hic ignis designabat ignem illum Sacrum, quem Dominus venit mittere in terram, nempe corda fidelium, sed potissimùm Sacerdotum. Hi enim cùm ad Deum, qui Ignis consumens vocatur, *Deutor.* 4. quotidie debeant accedere per varias functiones, novo semper egent Spiritu, novo Spiritûs fervore, qui non consumit, sed perficit, non in cineres, sed in Deum animas, continuò transformat. Verùm

prô dolor! in multis Sacerdotibus prophetia illa adimpletur. Supercecidit ignis, & non viderunt Solem: *Psal.* 57. Ignis iste fumosus lucidissimum solis jubar obscurans, ignis superbiæ est, ut explicat *Divus Augustinus.* ignis concupiscentiæ, ignis iracundiæ. Non viderunt solem, de quo dicturi sunt illi: Sol non est ortus nobis, quia vicit illos concupiscentia carnis. Hunc ignem vocat *S. Bernard. ser.* 2. de Purific: ignem alienum, quem si quis in divino Sacrificio offerre præsumpserit, etiamsi patrem habeat Aaron, morietur in iniquitate sua.

Porrò ignis alienus, ait Absalon Abbas *serm.* 25. est luxuria, quæ est in cubilibus & impudicitijs; ignis alienus est iracundia, quæ est in dissensionibus, &

con-

contumelijs; ignis alienus est invidia quæ est in detractione alienæ virtutis. Ignis alienus, inquit *S. Ambros. annot. 1. in Levit.* est libido, ignis alienus est omne incendium injustæ cupiditatis; ignis alienus omnis ardor avaritiæ. Hoc igne nemo mundatur; sed exuritur. Sacrificia verò sua alieno incendunt igne, qui Deo serviunt, non ex amore, sed pro lucro externo, ut Joan. Rusbrochius de Tabernac. fæderis, capite 116. scribit. De eadem re sic disserit, Paulinus Sanctissimus Nolæ Episcop. Epist. 29. ad Aptum. Ignem mihi alienum videtur accendere, quisquis corporeæ, vel sæcularis alicujus cupiditatis ignem in Sacrario sui cordis accendens, audet appropinquare altaribus Domini, quæ non recipiunt nisi illius

illius accensionem, de quo ait: Ignem veni mittere in terram. Hic solus ignis, igni resistet æterno. Sed dices fortè: Quomodo possum hunc ignem alienum elongare à me ipso, si in peccatis natus sum totus, & in peccatis concepit me mater mea? Precare Solem justitiæ, JESUM cruci affixum, ut oriatur in te, & præoccupet cor tuum in spiritu ardoris. Dic cum S. Augustino: Rogo te per illa salutifera vulnera, hanc animam meam peccatricem, pro qua etiam mori dignatus es vulnera: vulnera eam igneo & potentissimo telo tuæ nimiæ charitatis, ô Ignis qui semper ardes, & nunquam obscuraris, illumina me! ô utinam arderem ex te, Ignis Sancte! qvàm dulciter ardes, quàm secretè luces, quàm desideranter aduris! væ ijs qui non ardent te. Ardebat S.

Thomas Cantuarienſis Archie-piſcopus, qui ita verſabatur in Altaris officio, acſi Paſſionem Domini JESU Chriſti coram ſe agi vidiſſet. Quare & Sacerdotis ſacrificantis non alia ſit Oratio aut contemplatio, quàm unica & ſola Chriſti pro nobis paſſi, in hoc myſterio latentis, recordatio. Memoria etenim in obligatione hac agitur illius, quam in ſua Paſſione DEI Filius nobis notam fecit excellentiſſimæ chatitatis, quâ nulla major, nulla utilior, nulla amabilior, nullaq́; oculis Divinæ Majeſtatis eſt gratior; ïnquit S. Laurent: Juſtin: ſer: de Euchariſt: S. Bernard: verò tom: 4. ſer: 4. Ciner: ait: Niſi Oratio ponatur ſuper Igne Crucifixi, nil prodeſt, quia Ignis eſt Chriſtus. Quemadmodū autem, ut Oleaſter inquit in c. 6. Levit.

Tri-

Tribus solet ignis foveri: Lignis, flatibus, & cineribus: sic & Divinus Ignis, bonis operibus, quæ per ligna designantur: Suspirijs & gemitibus, quæ flatibus, humilitate, quæ cinere adumbratur. Sanctus Philippus Nerius, cùm aliquando à quodam interrogaretur; quantum præparatio ad Missam requireret tempus? respondit: Præparatio equidem necessaria sed omnium excellentissima, est jugis Sacerdotis integritas, ita semper viventis, ut quacunq; hora parat⁹ sit dicere Missã & cõmunicare. *L. 1. c. 20. n. 17.* vitæ. Quo non oportet esse puriorem tali fruentem sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividentẽ? os quod igne spirituali repletur? lingva, quæ tremendo nimis sanguine rubescit. *S. Chrysost. 60.*

SVSP-

SVSPIRIVM I.

Ad

IESUM CRUCIFIXUM,

Ex agnitione indignitatis.

HEu Domine JESU Crucifixe, quid ſunt plagæ iſtæ in medio manuum tuarum? his nimirum plagatus es in domo eorum qui diligebant Te, ſed potiſſimùm à me.

Ego ſum miſer ille, & infelix Sacerdos, qui tibi tot vulnera inflixi, Teq; rurſus peccatis meis, heu nimis multis & magnis, crucifixi.

Tu bone JESU coram Pontificibus & Sacerdotibus, veluti reus ſtetiſti, ut ego factus genus electum, regale ſacerdotium ſedere poſſem cum Principibus populi Tui, & haberem laudem

dem in Nomine Tuo, & offerrem Tibi incensum in odorem ſvavitatis.

Tu dulcis JESU ſaturatus es opprobrijs, ut ego ſatiarer cùm apparebit gloria Tua: faciem Tuam non avertiſti à conſpuentibus in Te, ut ego in Tuam aſpicere æternùm poſſem.

O me ingratum hominem! quid feci? pro tantis bonis, tanta reddidi mala, heu me quid feci?

O infelix anima, quomodo calamitates tuas depingam! Utinam potiùs nunquam fuiſſem, quàm DEUM vel ſemel offendiſſem, quid enim prodeſt vivere, & vivere iniquè.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis fontem lacrymarum? Quid dicam DEUS meus? multùm datum eſt mihi, negare non audeo; ſed cui multùm datum eſt, nonne ab eo multùm exigetur?

Datum eſt mihi, ut verbo & exemplo à corruptione luxuriæ, avaritiæ, invidiæ, ſervem alios &c. & ecce infatuatus ego in ijſdem evaneſco.

Væ

Væ mihi, qui ad hoc positus sum Sacerdos, ut orem pro populo, & tamen officio meo non fungor: qui in negotijs temporalibus, in vanis colloquijs, in mundi vanitatibus, in carnis delicijs &c. quotidianus; tam rarus verò & tepidus ad Altare Tuum invenior.

Quis es Tu dulcissime JESU, & quis sum ego? ut præsumam Te mittere in latrinam fœtidam corporis mei, & animæ meæ? ut quid me fecisti, ut Tibi injuriam hanc grandem & execrandam facerem? mille enim lacrymarum anni non sufficerent, ad tàm nobile Sacramentum semel dignè percipiendum, quantò magis ego miser indignus sum, qui quotidie pecco, incorrigibilis persevero, & in peccatis accedo.

Nota. *S. Bernardus, licet tantâ vitæ innocentiâ refulgeret, attamen ad Sacrum Altare accessurus, toto corpore contremiscebat. Vnde de semetipso ita scribit, Lib: de inter dom: c. 36* Hoc vero mihi est omni infelicitate miseriùs, quod ita opere perversus, ore pollutus, corde immundus

dus, ad Altare accedo, & Christi corpus manibus meis pertractare non erubesco: accedo elatus ad humilem, iratus ad mitem, crudelis ad misericordem. *Quæ quidem verba ex summæ humilitatis motivo dicebat; at verò quot sunt hisce temporibus, qui (quæ summa nostra miseria est) in hisce defectibus omninò culpabiles existunt.*

SVSPIRIVM II.

Ante Confessionem.

AD Tuos Sanctissimos pedes Crucifixè JESU pronus confugio, & totis animæ viribus clamo: ô JESU peccatorum asylum, ne proijcias me à facie Tua, nec à complexu pedum Tuorum in æternum me separari permittas!

Agnosco peccata mea Passionis & mortis Tuæ causam esse; quia ego ad illicita manus meas extendi, & pedes meos à via mandatorum Tuorum averti, & in semitis impiorum posui, ideò manus & pedes Tui clavis sunt perforati.

Sed

Sed doleo ô JESU, ex corde intimo doleo, non quia infernum merui, aut gaudia æterna perdidi, sed quia Te offendi, qui summè bonus es!

Quoties ô inexhausta bonitas in ipsis peccatis morti me in spolium permittere potuisses & æternùm perdere, & husuſq; tamen conservasti! Millenæ animæ in igne inextinguibili jam ardent, æternùmq; ardebunt, & minorum, & pauciorum quàm ego scelerum reæ; & ego nondum ardeo, toties læsæ Majestatis reus. ô quantùm infinitæ Tuæ misericordiæ debeo!

Pater peccavi, & super arenam maris multiplicatæ sunt iniquitates meæ, sed venio ut laver, ô fons vitæ æternæ, ad quem sitio ut cervus ad fontes aquarum. Venio ut illuminer ô lux mea! ut amem Te ô Amor æterne!

O Domine JESU! ô veritas mea DEUS meus! protestor coram Te hodie, quia sincero corde Te amare & complecti volo, & ideò confitebor Tibi, & non abscondam peccatum meum.

O Pa-

O Pater æterne, da meminiſſe peccatorum meorum! ô Fili DEI, da cognoſcere & expendere! ô S. Spiritus, da timere mortem & hoſtes meos, & Te omne bonum non abhorrere!

Propono in æternum non declinare à mandatis Tuis in conſpectu Tuo DEUS meus, DEUS cordis mei. Ita ſtatuo in præſentia B. MARIÆ Virginis, & Sanctorum Tuorum, quos omnes in teſtes hujus deſiderij mei, & auxiliatores, maximè Patronos meos invoco. Adjuva me ô JESU pro me Crucifixe unica ſpes mea!

Hic fiat Examen Conſcientiæ.

Nota. *S. Rainero, peccatum quodpiam in Confeſſione tacere cogitanti, Angelus, ut integrè ſanctèq; confiteretur, perſvaſit, & præ verecundia tacenti, dixit:* Raineri, peccatum tacuiſti. *Annus Cæleſtis.*

SVSPIRIVM III.

Poſt Confeſſionem.

O JESU pro me Crucifixe, quantorum ego Tibi dolorum cauſa fui!

verè languores meos tulisti bone JESU, & dolores meos portasti.

O ardentissima Charitas quàm svaviter uris! quàm fortitèr trahis in funiculis Adæ & charitatis, an adhuc resistam Tibi? & non detester iniquitatem meam?

Vere Tu ô JESU non vis mortem peccatoris, qui omnia ea, quæ rapuit peccator tam liberalitèr in cruce exolvisti, sed magis ut convertatur & vivat.

Pro peccatore inobediente, factus es obediens, usq; ad mortem crucis: pro superbo, novissimus virorum: pro gulolo in siti Tua aceto potatus, & vino felle & myrrha mixto: pro iracundo, velut ovis coram tondente obmutuisti: pro libidinoso, flagellis cæsus: pro avaro, corpus Tuum dedisti percutientibus; pro invido, inimicis & Crucifixoribus Tuis in Cruce ignovisti: pro pigro & deside, Tu clamore valido inter atrocissimos dolores in cruce pendens tres horas orasti, & pro reverentia Tua auditus es,

Verè non eſt ſimilis Tui in Dijs Domine, quia miſericordia Tua magna eſt ſuper me, & eruiſti animam meam ex inferno inferiori. Benedictum ſit Nomen Tuum ſanctiſſimum ô JESU in omnem æternitatem!

O Domine, ô Charitas DEUS meus! da mihi obſecro, ut non ſit ſangvis Tuus pro me fuſus in vanum. Ardeat in me amor Tui, ne per teporem principatum meum accipiat alter. Ah JESU, confirma quod operatus es in me, ne fiant aliquando noviſſima mea, pejora prioribus

In Sacrificium pro peccatis meis dulciſſime Sponſe animæ meæ, flagella illa Tibi propono, quibus delicatiſſimum Unigeniti Filij Tui JESU Chriſti corpus fuit laceratum; ſpinas, quæ ſacrum illius caput penetrârunt; clavos, qui manus pedeſq; transfixerunt; Crucem, quæ ipſum ſuſtinuit; Lanceam, quæ incenſum amore cor vulneravit; deniq; vulnera, quæ ipſe pro me accepit,

Ob hæc omnia peto ô DEUS, conteri cor meum! ut contritum, & in pulveres contritione redactum, Tuæ charitatis igne accendatur, & in Sacrificium, & in Holocaustum svavitatis totum consumatur.

Nota. *S. Ioannes Eleëmosynarius Episcopus, dùm aliquando Missam celebrans, offertorio iam vicinus, recordaretur proximum suum, aliquod contra se odium concepisse, subitò sub alio prætextu Altare deseruit, & ad Clericum offensum adveniens, se ad eius pedes prostravit, qui iram Dei pertimescens, se quoq; in terram ante pedes S. Viri abiecit placatus.* Surius 23 Jan.

SVSPIRIVM IV.

Ante Celebrationem Missæ.

O Amantissimè JESU Crucifixe! ego peccator maximus, celebrandi munere indignissimus, ad Sacrum Altare Tuum accedam, ad offerendum illud admirabile, immaculatum, cæleste & sanctum Sacrificium, quod Tu Domine

mine DEUS meus Sacerdos immaculatus instituisti, & offerri præcepisti, in commemorationem mortis & Passionis Tuæ, pro salute nostra, & pro quotidiana nostræ fragilitatis reparatione.

Suscipe me Domine JESU cum oblatione hujus Hostiæ immaculatæ, in laudem, gloriam, & beneplacitum Tuum, in unione illius oblationis, quâ Temetipsum, in Ara Crucis obtulisti, & Teipsum Æterno Patri Tuo, infinitè gratum, una cum omnibus meritis vitæ Passionis, & mortis Tuæ repræsenta & offer.

Doleo mi Domine Creator ac Redemptor meus, solùm ob amorem Tui, quòd toties & tàm graviter Te DEUM meum peccatis meis offenderim, & hactenus tàm indignè secundùm vocationem meam vixerim.

O JESU miserere! ô JESU ignosce! ô JESU parce pœnitenti, non ampliùs te offensuro! Ablue animam meam pretioso sanguine Tuo, adorna

eam meritis & virtutibus Tuis, & gratum Tibi in ea hospitium præpara.

Extende sacratissimas manus Tuas ad amplexandam animam meam, sicut easdē perforatas manus Tuas inter maximos mortis dolores extendisti.

Veni ad me ô unica salus mea! eligensq; Tibi sepulturam in me, sepeli me totum vicissim in Te, ut omnibus alijs mortuus, Tibi soli vivam, novum fervorem acquiram, novum hominem induam, & sic in fruitione mellifluæ Tuæ præsentiæ, sit mihi perpetua in Te requies.

Nota. *Sequentia verba dic cum magno affectu, quæ Christus dixit S. Gertrudi L. 2. c. 9. quod qui tali intentione ad Communionem accederet, nunquam irreverenter accedere posset.*

Et licet sciam me extremè indignissimum, imò execrandum & abominandum peccatorem, de ineffabili tamen pietate Tua confisus, eô modô & intentione ad hanc Sacratissimam Corporis & Sangvinis Tui participa-

cipationem accedo, ut amore amoris & gloriæ Tuæ parvi pendam (etiamsi possibile esset) quod magnam damnationem mihi in hoc Sacramento sumerem, ut tantummodò divina pietas Tua magis clarescat per hoc, quod Te tàm indigno non dedignaris communicare.

Nota. *S. Petrum Cælestinum Christus monuit, ne à Sacrificio celebrando abstineret, ob eas sordes, quæ in somno, etiam castis corporibus possunt, animò invito, accidere.* Ann. Cæleſt. 19. Maij.

SVSPIRIVM V.

Missæ oblationis.

O Pater cælestis, da mihi virtutem ad opus hoc maximum perficiendum, pauperculam animam & cor meum tepidum Tibi trado! ô Sancte Spiritus accende cor meum, & animam meam igne charitatis purifica!

Ecce cælestis Pater recolens illam mortem unigeniti Tui, offero Tibi Hostiam hanc, quam ipse Tibi obtulit,

pro

pro mea & totius mundi ſalute.
Recordare illius Sacroſancti ſudoris, quaſi guttæ ſanguinis decurrentis. Reſpice illam virgineam carnem, verberibus crudelitèr flagellatam, ſanguine cruentatam, ſpinis perforatam, clavis confixam, lanceâ vulneratam.
Reſpice obſecro, non mea peccata, ſed in faciem Chriſti Tui, non enim in juſtificationibus meis proſterno preces ante faciem Tuam, ſed in multitudine miſerationum Tuarum.
O Bone JESU! rogo Te per illum amorem, qui Te incarnari, pati & mori coëgit, ut concedas mihi miſero Sacerdoti, hoc Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, pura intentione, humili reverentia, ardenti deſiderio, & ſummo fervore, Tibi offerre ad laudem & gloriam æternam majeſtatis Tuæ, ad honorem dulciſſimæ Genitricis Tuæ V. MARIÆ, omniumq; Sanctorum, præcipuè N.
In proteſtationem ſupremi dominij Tui, in omnes creaturas, infinitæq;

Tuæ majeſtatis. In ſacrificium laudis & gratiarum actionis propter immenſam gloriam Tuam, tùm collata omnibus omnino beneficia.

In Sacrificium Spiritûs contribulati ad ſatisfaciendũ pro meis ac totius mũdi peccatis, In Sacrificium juſtitiæ ad impetrandam gratiam, quâ omnes Te cognoſcant, Tibi credant, in Te ſperent, Te diligant, adorent, Tibi ſerviant, & ſic ſalvi fiant.

Rogo Te igitur per viſcera miſericordiæ Tuæ, ut idem ſuſcipias, ac Patri Tuo offeras, in ea virtute quâ illi moriens, in cruce Spiritum Tuum tradidiſti, ut vivis Tuam gratiam, defunctis requiem, nobis omnibus clementiam, vitamq; largiaris ſempiternam. Primariò tamen offero pro N. ſecundario vero pro N.

Nota. *Per Orationem* Ego volo celebrare Miſſam, &c. *ante Sacrum recitatam ex conceſſione* GREGORII XIII. *Indulgentiam 50. annorum acquiri: Quæ per Decretum* INNOCENTII XI. *non eſt revocata.*

ORA-

ORATIO
Præparatoria ad Missam.

EGo in sceleribus à juventute mea, miser, vilis & immundus; terra & cinis, putredo, vermis & non homo, qui toties DEVM offendi, proximum læsi, mihi non peperci. *Volo* DEI voluntate, DEI beneplacito, DEI dispensatione, misericordia, gratia & benignitate; *Celebrare*, Rem maximam Angelis non concessam contrectare, de cælo DEUM advocare, in manibus meis Filium DEI velut in visceribus Matris ipsum complecti, Spiritum Christi suscipere, Divina mysteria contemplari, Angelorum reverentiam & obsequium admirari, Passionis memoriam recolere, futuræ gloriæ pignus accipere, vivos & mortuos adjuvare. *Missam* Passionis Christi repræsentationem unigeniti DEI Filij sacrificium, redemptionem humani generis, Trinitatis gloriam, Angelorum lætitiam, justorum solatium, peccatorum veni-

am, vivorum subsidium, mortuorum refrigerium. *Et conficere* Transubstantiare in Christi Corpus panem, & in ejus Sanguinem vinum omni humilitate, devotione, attentione & puritate; *Corpus* Divinum verum immortale, impassibile, gloriosum, Viatorum firmamentum, debilium robur, animarum nutrimentum; *Et Sanguinem*, qui est peccatorum omnium pretium, lavacrum criminum, ablutio macularum, Viatorum refectio, fons vitæ, salus mundi, tribulatorum condimentum suavissimum. *Domini Nostri IESU Christi*, qui est verus DEUS, & verus Homo, totus in cælo, totus in terra, totus in universo omnia complectens, omnia sciens, omnia prospiciens, & omnia disponens; *Juxta ritum Sacræ Romanæ Ecclesiæ*, cui credo verbo & opere, semper intendo me subjicere & conformare, in qua opto firmiter vivere, & fiducialiter mori; *Ad laudem Omnipotentis DEI*, qui est, qui fuit, & qui futurus est in æternum,

num, ab omnibus laudandus, benedicendus, & glorificandus, quærendus & cognoscendus; *Totius Curiæ Triumphantis*, quæ est Mater nostra, hæreditas nostra, possessio, habitatio, felicitas & beatitudo nostra, ubi multitudo laudantium & benedicentium DEUM sine intermissione, *Ad utilitatem meam* spiritualem, & corporalem salutem, ad beneplacitum Divinæ Majestatis, de cujus misericordia omnis utilitas, bonitas & ordinatio, dispositio vitæ meæ procedit; *Totiusq; Curiæ militantis*, quæ est vallis lacrymarum, miseria calamitatum, & militia nostra, ubi multitudo langventium, cæcorum, surdorum, claudorum expectantium cælestis miserationis consolationem, vitamq; æternam; *Pro omnibus qui se commendaverunt orationibus meis in genere & in specie.* Ut habeant lumen ad agnoscendum Te, intellectum ad discernendum quidquid bonum, quidquid sanctum est, liberentur à malis præteritis præsẽtibus & futuris & omni-

tempore obſervent præcepta Domini. *Et pro felici ſtatu Sacræ Romanæ Eccleſiæ.* Ut Summus Pontifex, alijq; Prælati ſancti, pij, & juſti in ſuo regimine conſerventur, ut hæreſium tempeſtates penitùs profligentur, & ſedentur, ut Principum Chriſtianorum concordia in perpetuum ſervetur.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, ſpatium veræ pœnitentiæ, gloriam & conſolationem S. Spiritûs, perſeverantiam in bonis operibus tribuat nobis Omnipotens & miſericors Dominus. Amen.

Nota 2. *S. Laurentius Iuſtinianus Patriarcha Venetus ex quo die factus eſt Sacerdos non omiſit celebrare, niſi ob valetudinem. Solebat verò dicere, quod qui cùm poſſet Domino ſuo frui non frueretur, facilè ſe declarare Domini ſui curam non habere.* Surius D. Jan.

Sacerdos non legitimè impeditus celebrare omittens, quantum in eo eſt, privat Sanctiſſimam Trinitatem laude & gloria, Angelos lætitia, peccatores venia, iuſtos ſub-

subsidio & gratiâ, in purgatorio existentes veniâ, Ecclesiam speciali beneficio Christi, & seipsum medicinâ ac remedio. V. Beda. *Unus sit dolor hac mensa privari.* S. Chrysost.

SVSPIRIVM VI.

Ad B. V. MARIAM & Sanctos.

FAc me Domine per Immaculatæ, ac semper Virginis MARIÆ intercessionem dona Tua dignè suscipere.

O Dulcissima MARIA! Te deprecor & exoro, ut mihi miserrimo peccatori in hac hora, quâ pretiosissimum Filij Tui corpus & sangvinem oblaturus & percepturus sum, assistere digneris, sicut adstitisti eidem unigenito Tuo pro nobis in cruce morienti.

O Mæstissima Parens MARIA! immerge me quæso in immenso mari dolorum Tuorum, quod si id minus mereor, infunde ergo mihi guttulam martyrij Tui; eâq; condi totam animam, & corpus meum, operationes

ac paſſiones meas; ut in omnibus dolores Tuos ſentiam.

Ne me deſpicias Mater miſericordiæ, ob intolerabilem peccatorum meorum fœditatem, neq; avertas faciem Tuam à me, quem Filius tanto amore dilexit, ut pro me mori dignatus ſit. Memento illius charitatis, quâ Verbum DEI ex Te carnem aſſumpſit, ut Tu fieres Mater noſtra. Aperi manum Tuam, & imple me benedictionibus, quibus Te DEUS benedixit in æternum, ut Te interveniente, tremenda myſteria acceptabiliter perficere, & ſancta ſanctorum dignè merear deguſtare.

Vos etiam invoco omnes Sancti Angeli & Electi DEI, ut mihi veſtram puritatem, humilitatem, charitatem, fervorem, ac devotionem, cæteraſq; virtutes in hac hora donare dignemini, ut veſtris ſuffultus precibus & meritis, Corpus & Sanguinem Chriſti devotè ac fructuosè ſuſcipere valeam ad laudem ejus æternam, meamq; & proximorum ſalutem.

No-

Nota. *B. V. MARIA, Gereoni, noĉte Christi nati, Christum crucifixum (qui suo sanguine, de vulneribus manante, calicem totum implebat) videnti, & præ reverentiâ divinæ mensæ accumbere non audenti animos addidit, cùm dixit:* Tu te indignum cogitas; & quis, putas, tanta re dignus esse potest? *Ann. Cælest.*

SVSPIRIVM VII.

Ante Consecrationem.

CUm illa, Domine JESU Christe humilitate, charitate & intentione, quam habuisti, & Sancta Catholica habet etiamnum Ecclesia, eadem in hac actione, Tua omnipotentia pronuntiabo verba: *Hoc est &c. Eodem affectu consecra & Calicem.*

SVSPIRIVM VIII.

Ad Elevatioonem Hostiæ & Calicis.

PRotector noster aspice DEUS, & respice in faciem Christi Tui. Amo

Te,

Te, & adoro toto corde & affectu, Lava me in sangvine Tuo, & da mihi pati pro amore Tuo.

Ignis qui semper luces, amor qui semper ardes, illumina & accende me, ut citra condemnationem assistam metuendo Altari Tuo. Per illam amaritudinem, quam in cruce sustinuisti, miserere animæ meæ in egressu suo.

SVSPIRIVM IX.

Ante Communionem.

ITa est Domine JESU Christe, non tantùm Te non sum dignus, sed indignissimus, quia sum omnibus peccatoribus & diabolis & damnatis pejor, & ex me abominabilior, indignus omni bono, dignus ob innumera peccata mea omni malo.

Innixus tamen nunquam fallenti nec falli potenti veritati Tuæ, Credo mi JESU Te esse in hoc Sacramento verum DEUM & Hominem, in hac & pro hac fide mori sum paratus, & cum hac fide Te suscipio. Spe-

Spero mi IESU, me aliquando visurum Te in gloria Tua. Amen, amen Domine mi. In hac spe suscipio Te

Amo Te mi JESU super omnia, quia summa bonitas es, in hoc & cum hoc amore suscipio Te; utinam hic cibus me transformet in Te, & lapideum pectus meum igne Tui amoris accendat, & disrumpat.

SVSPIRIVM X.

Post Communionem.

AVe Dulcissime JESU, Domine meus & Deus meus, benedic quæso inopi & calamitoso exuli Tuo, accipe me in amoris Tui suavissimos amplexus, ut nullam præter Te amem pulchritudinem.

Avete venerabiles manus, pro me cruci affixæ; Avete pedes speciosi, pro me clavis confixi. Ave latus pretiosum, pro me vulneratum Ave Cor mitissimum JESU, meo & mei indignissimi peccatoris amore saucium.

Quid retribuam Tibi ô JESU pro

tàm

tàm immenſo beneficio, quòd me Sanctiſſimo Corpore, & Sanguine Tuo paviſti, quid retribuam niſi amorem! hunc enim à me requiris, & ex amore me totum.

Transforma me totum in Te. Da mihi vivere ſemper in Te, & Tibi jugitèr adhærere. Ingredere cubiculum cordis mei bone JESU, & illud poſſide in ſempiternum.

SVSPIRIVM XI.

Poſt Celebrationem Miſſæ.

GRatias ago Tibi, Domine JESU, quia me viliſſimum peccatorem admittere dignatus es, ad vivificum Tuæ menſæ convivium. Ignoſce vilitati meæ, & fac me hominem ſecundum Cor Tuum.

Voca me dulcis JESU, ut videam Te, & in æternum potiar Te. Tu enim es Sponſus amantibus Te, & qui adhuc in timore Tibi ſerviunt metuendus Dominus,

Audi Domine JESU suspirantem ad Te ex medio laqueorum, in montibus Gelboe, ubi, ubi eheu! ubi tot ceciderunt fortes Israel! Ecce velut in angusto & lubrico stamus, & hic subtùs me Dracones & mille cuspides, infernus ipse; circa me hostes, intra me ipsa fragilitas.

Tu DEUS meus supra me, cujus judicia conturbant me, quem tot peccatis offendi longe plura commissurus, nisi ebrium in præcipiti me tenuisset misericordia Tua: quod enim est peccatum, quod facit homo, quod non faceret alter homo, si Tu deus Rector, per quem factus est homo.

Et eheu! quid scio, quid ferus vesper vehet? quando columnæ cæli obstupescunt, & stellæ de cælo ceciderunt? Tu solus servare me à lapsu potes: DEUS in adjutorium meum intende, ut puro corde & corpore Tibi ministrare possim.

O Corpus sacratissimum quinq; vulneribus sauciatum! pone Te ut signaculum

culum ſuper cor meum, & imprime illi charitatem Tuam. Obſigna pedes meos ut ſequar veſtigia Tua, obſigna manus, ut bona ſemper opera exerceam: obſigna latus, ut ferventiſſimos amoris Tui actus proferam in æternum.

O ſanguis pretioſiſſime, qui omnem hominem abluis & purificas! lava animam meam, & pone ſignum in faciem meam, ut nullum præter Te amatorem admittam. O dulcedo cordis mei, & vita animæ meæ, ſicut Tu in Patre & Pater in Te eſt; ita ego per gratiam Tuam, unus Tecum ſim amore & voluntate: mihiq; mundus crucifixus ſit, & ego mundo!

Commendo Tibi, Tuæq; acerbiſſimæ Paſſioni & morti illos, pro quibus orare teneor, & Tu rogari vis, quique ſe meis precibus commendârunt, vel commendatos eſſe cupiunt aut expetierunt. Sanguini Tuo pretioſo, pro nobis effuſo, commendo animam meam, ut per illum expietur, & virtutibus illis, quæ Tibi maximè placent exornetur.

La-

Lateri Tuo aperto Ecclesiam, quæ ex illo orta est, ut in illo sanctificetur. Capiti Tuo spinis compuncto, Summum Pontificem, Imperatorem, omnesq; Reges, Principes, & Antistites, tam divinarum, quam humanarum rerum.

Manui Tuæ dextræ hunc locum, & congregationem, ut hic vigeat humilitas, pax, charitas, obedientia, continentia, & pietas. Pedi dextro omnia negotia & necessitates nostras. Manui sinistræ, omnes qui me aliquo modo vel oderunt, vel molestiâ affecerunt. Pedi sinistro, omnes miseros peccatores maxime in peccato mortali jacentes, ut resipiscant, & ad dextram partem transferantur.

Flagellationi Tuæ, alijsq; injurijs à Te toleratis, Ethnicos, Hæreticos, & infideles, ut illuminentur, & ad veram fidem perducantur. Triumphali Titulo Tuo, scilicet: JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM, parentes, consanguineos, & benefactores meos.

Cruci,

Cruci, Religiosos omnium ordinum, ut crucem voluntariè recipiant, ac libenter Tecum bajulent. Angori trium horarum in cruce, omnes qui in necessitate, ac tribulatione aliqua constituti sunt, præsertim autem, qui in mortis agone versantur. Morti Tuæ deniq; omnes, qui in purgatorio detinentur, maximè autem N. N. pro quibus celebravi, ut consolati exultent in gloria Tua.

Nota. *Magnus ille spiritualis Magister Ioannes Avila, cùm audisset quemdam recens Sacerdotio initiatum obiisse, petiit ab adstante, num aliquando celebrasset? altero respondente, semel duntaxat fecisse, subiecit Avila:* Multum defert ad Judicem. *redditurus rationem, quâ animi puritate, attentione, fervore, Æterno Patri incruentum sacrificium obtulerit, &c.*

SVSPIRIVM XII

Ad B. V. MARIAM & Sanctos.

RESpice in me Gloriosissima V. MARIA, quia dignum objectum oculo

rum Tuorum nunc factus sum. Loquere pro me bona dilecto Filio Tuo, qui me Corpore & Sanguine suo suavissime refecit, & offer ei merita Tua, in supplementum imperfectionis meæ. Gratias age ei pro me, & impetra mihi, ut Sacramentali sua præsentia non discedat à me, nisi relinquat post se animæ meæ largissimam benedictionem.

O Mare dolorum MARIA! sit mihi cor Tuum Schola compatiendi Tibi, & Filio Tuo, sit mihi palæstra & exercitium patiendi pro Te, & pro Filio Tuo. Fac me sapientem & eruditum in Cruce & Passione Christi, & in doloribus Tuis, gladioq; cordis Tui, ut Crucifixi JESU Spiritu ebrius amoreq; saginatus, ac dignationibus ornatus, verus illius imitator & socius in terra & in cælo inveniar.

O scientissima miseriarum MARIA! in Tuis & pro Tuis acutissimis doloribus morior, & mori concupisco. Instans mortis meæ doloribus Tuis, &

dolo-

doloribus Filij Tui commendo, committo, communio. Animam meam, in mortis meæ articulo, in manus Tuas deponere, atq; per easdem coram Filio Tuo, judice meo, præsentatam comparare volo.

Nota, *infrascriptam Orationem Sacerdotibus post Sacrum dicentibus, Indulgentiam plenariam URBANUS VIII. concessit, quæ non est revocata per decretum INNOCENTII XI.*

Ave Filia DEI Patris,
Ave Mater DEI Filij,
Ave Sponsa Spiritus Sancti,
Ave Templum totius Sanctissimæ Trinitatis.

Pater noster, Ave Maria, &c.

BOne pulcherrime Domine, dulcis meus Salvator miserere mei, & omnium animarum, tàm vivorum quàm defunctorum, quas redemisti sanguine Tuo pretioso.

Vos etiam omnes Beatorum Spirituum Ordines, Angeli, Archangeli, Throni, Dominationes, Principatus, &

& Potestates, Virtutes Cælorum, Cherubim & Seraphim, Sanctiq; DEI omnes, ego exul & Orphanus humilitèr imploro, ut in conspectu Throni ejus voce unanimi Hymnum & laudem gloriæ ejus decantetis; collaudantes vivificæ Deitatis dignationem, quæ me indignum in perceptione Sacrosancti Corporis & Sanguinis Domini nostri JESU Christi dignata est respicere.

Nota. *Petrus Blesensis ser. 41. in Symbolum brachiorum apertorum, atq; in Sacrificio Missæ extensorum, hanc rationem assignat:* Expansis manibus, tanquam crucifixus vero Crucifixo adstat. *Sacrilegus autem Sacerdos iterùm in patibulo extendit, iterùm Christum crucifigens.*

SACERDOS.

Indignè celebrans, renovat Passionem CHRISTI.

Rursum crucifigentes sibimetipsis Filium DEI. Hebr: 6.

Iu-

JUdas CHRISTUM osculo Judæis tradidit, ita & malus Sacerdos: *Dic Sacerdos, dic Clerice, qualitèr eisdem labijs Filium DEI oscularis, quibus osculatus es labia meretricis? cum Iuda osculo Filium hominis tradis.* inquit S. Hieronymus. Et S. Gregor. Mag. *Qui corpus Christi indignè conficit, Christum tradit.*

Judæi CHRISTUM projecerunt in lutum, sic & malus Sacerdos: *Non enim minùs est detestabile, in os pollutum, quàm in lutum mittere DEI Filium,* ait D. Augustinus.

Judæi conculcârunt CHRISTUM, idem facit malus Sacerdos: *Christum ille conculcat, qui de eo indignè participat,* inquit S. Ambrosius.

Judæi conspuerunt faciem CHRISTI, ita spuit & Sacerdos indignè communicans. *Quicunq; ad Altare Domini accedit inquinatus luxuriâ, iuxta Filium Virginis, idolum ponit Veneris, qui sacra illius verba Sacramenti, ore immundo profert, in faciem Salvatoris spuit, & cùm*

in os immundum Sanctissimam carnem imponit, eam quasi in lutum platearum projicit, ait Petrus Blesensis.

JESUS veridicus impudentèr in facie cæsus est, ita cædit & malus Sacerdos: *Indignus Sacerdos ut est concubinarius, Simoniacus &c. quot verba in Canone recitat; toties in faciem Salvatoris spuit, dùm illum levat, tunc impio pugno verberat, dùm dividit, crucifigit, dùm verò sumit, in cloacam immundissimi & indignissimi corporis sui projicit.* S. Augustin.

CHRISTUS Dominus, quatuor vicibus fuit illusus à Judæis teste Jacobo de Vorag: ser: 1. Quinquages. His quatuor modis, (inquit ille) Sacerdotes mali videntur CHRISTO illudere. *1mò. Cum Caipha per amictum capitis, cùm ipsum assumunt, quod designat spem cælestium, ipsi autem non serviunt in Ecclesia pro cælesti retributione, sed pro terrena cupiditate. 2dò. Sibi illudunt in veste alba cum Herode, cùm ipsam induunt, quæ significat munditiam, ipsi autem non sunt mundi, sed & corpore impu-*

impuri. 3tiò In purpura cum militibus, cùm induunt casulam purpuream, quæ significat latitudinem, & fervorem charitatis; Ipsi autem non habent vestem purpuream charitatis, sed sanguinolentam rancoris. 4tò. Cum Judæis in cruce, qui ejus verba perverterunt, & fidem deridebant. Ipsi verba DEI contemnunt, cùm stolam, quæ significat gladium, id est, verbum DEI; indignè assumunt, & scutum fidei, quæ significatur per manipulum despiciunt. Hinc S. Augustinus ait: *Malem sustinere pœnam Caiphæ, Herodis & Pilati, quam pœnam Sacerdotis indignè celebrantis.*

Judæi CHRISTUM crudelissimè flagellârunt, sic & malus Sacerdos. *Sanctus Wolfgangus Episcopus ostendit D. Herculæ Christum,* Ecce Homo! *illi expallescenti, JESU carnificem, cuiusdam Sacerdotis impuritatem, esse dixit, præcepitq; ut impurus à Sacris abstineret.* Fasti Marian: 8. April.

Judæi Coronam spineam CHRISTI Capiti imposuerunt; Et malus Sacerdos,

dos, non cessat ambitiosis, vanis, avaris, vindictæ cupidis, impuris, impijs cogitationibus, spinis sanè longè gravissimis Salvatorem coronare, ejusq; dolores acerbiùs renovare. *Pudeat ó Sacerdos sub spinoso capite, membrum esse delicatum!* ait S. Bernardus *Qui ideò spinis redimitus, ut nobis regni diadema compararet.* D. Hieronymo teste.

Judæi Cruci affixerunt JESUM, idem facit Sacerdos indignè celebrans. S. Remigius sup. illud CHRISTI verbum Matt: 26. Væ illi, per quem Filius hominis tradetur inquit: *Væ tradentibus Christum ad crucifigendum, sed væ cum maligna conscientia, sub Sacramento sumentibus illum. Nam etsi non tradant Iudæis ad crucifigendum, tradunt tamen inimicis membris ad sumendum.* Et S. Ambrosius: *Qui indignè Christum sumit, idem acsi interficiat.*

Judæi CHRISTO acetum & fel potandum porrexerunt, at verò Blesensis ait: *Damnabiliter peccat, qui ad Corpus ejus cum felle conscientiæ pravæ. &*

cum aceto iniquitatis accedit; Ubi quoq; sententiã allegat S Hieronymi dicentis: *Perfidus Judæus, perfidus Christianus, ille de latere, iste de Calice Sanguinem Christi fundit*

HincS Chrysostomus Homil: 45 in Joan. Non secus puniendos indignè sumentes, quàm Crucifixores graviter asseverat: *Si qui Regiam purpuram coinquinant, haud secus, quam qui scindunt, puniuntur: quid mirum, si qui immundâ conscientiâ, Christi Corpus accipiunt, idem supplicium subeant, quod, qui eum clavis affixerunt.* Imò majoribus pœnis digni sunt, quia non solùm æquale; sed multis nominibus gravius peccatum committit, qui indignè hoc Sacramentum sumit, teste. *Fornero Tom: 1. Conc: 55.* Illi enim (Judæi) CHRISTUM ex parte ignorabant esse DEVM: Tu DEUM tuum Salvatorem esse ais. Illi injurias intulerunt CHRISTO mortali: Tu eidem jam immortali. Judæi tradiderunt CHRISTUM Gentilibus & carnificibus: Tu tradis

eum

P.P. Eremitar. Camaldulensium.

eum dæmonibus, per peccatum in corde tuo habitantibus. Illi permiserunt eum in ſepulchro novo & mundo collocari: Tu enim in fœdiſſima corporis Tui cloaca: Illi permiſerunt eum in ſepulchro uſq; ad tertiam diem requieſcere: Tu eum citò pellis, quàm primùm ſuſcepiſti. Illi adhuc CHRISTI morte redempti non erant? Tu jam redemptus & ſalvificatus. Illi ſemel malè tractaverunt CHRISTUM: Tu quotidie peccatis tuis eum denuò crucifigis. Judas citò pænituit, & malè accepta reſtituit dicens: *Peccavi, tradens ſanguinem juſtum.* Tu verò per annum, vix ſemel perfectè doles, vix unquam reſtituis, quod poſſides injuſtè. Illi in cruce affixerunt: Tu in ſterquilinio corporis tui voluntariè obruis & deturpas. Collige ex his, an non pejor ſis ipſo Judâ & Judæis? Unde verè Tertulianus exclamat: *Proch ſcelus! ſemel Iudæi Chriſto manus intulerunt, iſti quotidie corpus eius laceſſunt. ô manus præcidendæ! &c.* Altius hic ex-

clamandum in sacrilegos Sacerdotes, qui manus ad illicita extendunt: ô manus præcidendæ! qui oculos in speciem mulierum conjiciunt; ô oculi eruendi! qui sermones lascivos effutiunt: ô linguam evellendam! qui cogitationes & prava desideria corde fovent: ô cor configendũ! *necesse quidem ut veniant scandala, sed va illi, per quem scandalum venit.*

Malis Clericis (juxta D Bernardum) *dicturus est Dominus in Novissimo die Iudicij iusti: Illud quod acquisivi sanguine proprio; vos consumpsistis in apparatu regio, quod acquisivi sputis & flagellis; vos consumpsistis in theatris & scutellis, quod acquisivi coronam spineam portando, vos consumpsistis plumaria mollia capiti supponendo, quod acquisivi fel & acetum potando; vos consumpsistis vino & nectare inebriando, quod acquisivi manibus Crucifixis; vos consumpsistis cum aleis & taxillis. Videte,* (subdit D. Bonaven:) *quanta à vobis, & in vobis, & pro vobis passus sum, & tamen ingrati omnia contempsistis,*

phistis, & pro nihilo duxistis, Ite maledicti in ignem æternum. O grave pondus (exclamat S. Bernardus,) *ò grave periculum honoris Sacerdotalis, nisi Sanctis mysterijs illustratur dignitas unctionis, nobilitate morum & exercitatione virtutum! Væ vobis Sacerdotibus, qui iacetis in gremio veneris, & in Altari sacrificatis Filium Virginis.* Centum *si placet demus annos* (inquit S. Chrysost. L. de repar. lapsi) *delicijs carnis & mundi delectationibus, addas & decies centum, quæ erit ex his ad æternitatem compensatio? Nunquid non omne tempus huius vitæ quasi noctis unius somnium ad æternitatis comparationem esse videtur? Est igitur aliquis ita demens, qui ut una nocte videat somnium delectabile: velit & eligat subire pœnas æternas? O quam parva est concubitus hora,* exclamat S. Augustinus L. de Conflict vit:) *quâ perditur vita futura; quod autem emolumentum affert, id, quod tàm citò perducit ad Tartara?*

Obſtupeſco ego, quando conſidero, quod S. Hieronymus in Epiſtola de ſe fatetur: *Cùm iratus fuero, aut me nocturnum phantaſma deluſerit; Baſilicas Martyrum, intrare non audeo, ita animo & corpore contremiſco.* Si ſola indignatio quædam, ſi ſola libidinis imago, per ſomnium repræſentata, Sanctum virum arcebat, ab ingreſſu templi, ô Bone DEUS, quid de illis fiet, qui toto anno in volutabro luxuriæ jacentes, nec etiamſi confiteantur, peccata vetera, eorumq; proximas occaſiones, deſerere cupientes, ita tamen audacter ad Altare DEI accedunt, ſeſeq; Sacræ ingerunt communioni? ô quantum & quàm atrox eſt crimen, quàm graviter, ſi non in hac, certè in altera vita, punientur!

S. Thereſia Venerabile Corpus Chriſti ſumptura, perſpicuè vidit aliquos diabolos figuris expaveſcendos, quorum cornua ut annuli fortiſſimi circumplectebantur miſeri guttur Sacerdotis, dixitq; intellexiſſe ſe animam

ejus

ejus peccato mortali fuisse inquinatam. *Lanuza ex vita eius.*

Narrat Palladius, *in vita S. Macarij Alexandr.* de quodam Sacerdote, cui ob temerariam præsumptionem, quâ ausus fuit celebrare Missam in fornicationis delicto, cancer totam faciem consumpserat, nec Macarius eum sanare volebat, nisi Altaris ministerio priùs ejurato.

S. Gregorius Turonens. *de Glor. Mar. c. 87. scribit*, de Epachio Presbytero, qui tota nocte potitans, nihilominus celebrare præsumens; Sacrâ Hostiâ indignè sumptâ morbo comitiali arreptus in terram cadens, & instar equi hinniens, Sacram Eucharistiam evomuit, & à diabolo strangulatus interiit. N*otent hoc Sacerdotes illi, qui tot dies, imò & noctes usq; ad lucem matutinam potitantes, ludentes, tripudiantes, manè ut lucrentur aliquam peculiolam, stant indigni, imparati, semiebrij ad altare, & sacrilegis manibus Sacra tractare non verentur.*

Refert Cantipratanus *L 2 Ap. c 40.* de Sacerdote immundo, & tamen quotidie indignè celebrante, cui in vindictam os circa nasum & mentum, & lingva computruit; ita ut vix posset præ fœtore ab amicissimis sustineri Et de alio in Gallia, se puerum audîsse testatur, cujus manus super aram extensæ igne cœlesti, usq; ad cubitos combustæ & consumptæ fuerunt.

Alteri cuidam sæpiùs indignè communicanti, sine voluntate à peccatis veteribus recedendi, dæmon paulò ante mortem, cum igneis Hostijs in ardenti patena apparuit dicens: *Quia frequenter indignè communicasti, hodie de manu mea infernalem communionem accipies.* Renitente illo, ac horrendissimè clamante: Dæmon hostiã unam super manum ejus jactavit, quæ terribili ardore suo, in momento, candentis instar ferri, manum perforavit. *Ioan: de Pron: In sum: Euchar. art: 11.*

Petrus Pipernus, qui sacrâ purpurâ mores tegebat non Angelicos, sed im-

puros, dum in templo Christi Corpus adoraret, in omnium conspectu à Dæmone interfectus fuit. *Cressolius Mystagog. L. 3. c. 24. p. 602.*

Ecce quid indigna Celebratio & Communio operetur etiam teste Sancto Paulo: *Accelerat mortem, & frequenter subitaneam & improvisam abbreviat vitam, immittit morbos, pestem & similes contagiones, spoliat vitâ aeternâ, damnat in perpetuos ignes gehennæ, cùm maior ista non possit Christo Domino iniuria fieri.* Ergo sit tibi cordi sacram Synaxim, dignè suscipere, ut redemptionis Christi fructum, tàm in hac, quàm in altera vita possidere merearis; ut tibi sit vita, semper SALIGIA VITA.

Oramus autem DEUM, ut nihil mali faciatis: non ut nos probati appareamus, sed ut vos quod bonum est faciatis: nos autem ut reprobi simus. Non enim possumus aliquid adversus veritatem, sed pro veritate. 2. Cor: 13.

IGNIS DIVINI OFFICII.

UT in Divino officio non solùm igneæ Divini Amoris cogitationes, sed & caro nostra exultet in DEUM Vivum, rogandus est Spiritus Sanctus, ut cor & labia nostra aperiat, & *Ignem sui amoris in cordibus nostris accendat*. Prout accendebat, quos vidit S. Mechtildis, quod è cordibus singulorum, qui Psalmorum verba in Horis Canonicis devotè & intentè pronuntiabant, vibratus quidam lucis radius iverit in cor DEI *L. 1. Grat: Spir: c. 12.* Ajunt P. Ludovicum de Ponte Divino Officio recitando intentum, conspectum illustrem, imminente Capiti ejus aureo lucis globo. *Cabupin vita Lib: 2. c. 12.* S. Franciscus Xaverius ad pietatem vehementiùs accendendam, Hymnum *Veni Creator* &c ante singulas Horas semper pronuntiabat, tanto ardore, ut ei cor è pectore exilire,

ani-

animusq; deficere videretur. *Tursellin. vitæ ejus L. 6. c. 5* Verùm & memoria JESU Crucifixi, est adjumentum & insignis ad animum in Oratione colligendum accendendumq; industria. Ita S. Gertrudis, in Invitatorio, quod quinq; constat versibus, ad singula vulnera Domini JESU Christi suaviter deosculanda solebat mente accedere, & Sangvine indefluente, in Spiritu se aspergere: finiensq; in vulnere lateris & ejus corde, ibi remissionem & suppletionem defectuum petebat; ac novam gratiam ad Officium rectè inchoandum & persolvendum. B. Clara de monte Falco, pro quavis Hora Canonica assignaverat aliquod Mysterium Dominicæ Passionis considerandum, quo pietatis Officio illud consecuta est, ut omnia patientis Christi insignia & instrumenta à morte in corde ejus Divina cœlatura expressa reliquerit. *P. Lancic: Opusc: 7. c. 13.* Laudat Gretserus. *de disciplina l. 1. c. 8.* Petrum Cardinalem Dam-

Damiani de S. Dominico Loricato alijsq; Sanctis, qui quotidie per omnes Horas Canonicas se disciplinâ, seu scopis cædebant in memoriam Christi flagellati. P. Petrus Claverus S. I. oraturus in cubiculo, se coronâ spineá coronabat, ad singula Divini Officij verba impensè attentus. S. Ignatius cùm Horas Canonicas recitabat, adeò totus in lacrymas liquescebat, ut propemodum cæcus fieret. *vita eius c. 31.* S. Carolus Boromæus solebat flexis genibus totum Officium Divinum recitare, idq; propter reverentiam illius quem alloquebatur. Quocirca fructuosum & DEO pergratum exercitium est, illis horis volvere ista, & aspicere in JESUM pro peccatis nostris ligatum, illusum, & consputatum, flagellatum, & coronatum, in Cruce acerba elevatum, vulnere amoris circa cor transfixum, cum luctu tandem depositum, & cum mærore tumulatum; tùm ad singulas Horas Canonicas breviter vel voce, vel mente, hoc vel simili modo suspirare.

SVSPIRIVM I.

AD MATVTINVM.

DOmine JESU, in unione illius Orationis, quàm in Horto angustiatus Patri obtulisti. & tormentorum omnium quæ passionis Tuæ nocte pertulisti, offero tibi hoc Matutinæ laudis obsequium, ut illud acceptare digneris in compensam tot blasphemiarum.

SVSPIRIVM II.

AD PRIMAM.

DOmine JESU, in memoriam sputorum, alaparum, convitiorum, illusionum quas initio diei pro nobis pertulisti, & Patri obtulisti, hoc oris & cordis nostri obsequium suscipere ne dedigneris, ut Patri æterno gratum sit in unione tui amoris.

SVSPIRIVM III.

AD TERTIAM.

DOmine JESU, in memoriam acerbissimæ flagellationis, & ignominiosissimæ coronæ Tuæ, Te modo orare, Te adorare cupio: & hoc sit obsequium servitutis meæ, quo Te Regem Æternum profiteor & agnosco.

SVSPIRIVM IV.

AD SEXTAM.

DOmine JESU, in memoriam Crucis acerbæ, quàm bajulasti, in qua erectus es, & Te Patri Hostiam obtulisti, hoc laudis Sacrificium à nobis digneris suscipere, & Patri offerre, ut sit acceptum in oblationis Tuæ unione.

SVSPIRIVM V.

AD NONAM

DOmine JESU, in memoriam cordis Tui, tribus horis in cruce angusti-

gustiati, & post exspirationem lanceâ aperti, offero Tibi hoc precis & amoris obsequium, ut cor nostrum jungere digneris, Tuo cordi, amore inseparabili.

SVSPIRIVM VI.

AD VESPERAS.

DOmine JESU, in memoriam Capitis Tui langvidi, & Corporis Tui plagis undiq; affecti, è Cruce in sinu Matris depositi, hoc Officium Orationis suscipe, ut Tibi acceptum sit in unione dolorum benedictæ Matris Tuæ.

SVSPIRIVM VII.

AD COMPLETORIUM.

DOmine JESU, in memoriam unctionis, & sacræ sepulturæ Tuæ, accipe hoc extremum officium servitutis & devotionis nostræ divinæ, & ut Tibi gratum sit, conjunge cum lacrymis, quas Tibi tunc obtulerunt piæ animæ.

SVSPIRIVM VIII.

Post Officium pro supplemento negligentiæ prout B. Gertrudis divinitùs est edocta. L. 3. c. 25.

O Bone JESU, propitius esto mihi peccatori. Ego tepidum & distractum Officium, commendo mellifluo Cordi Tuo emendandum & perficiendum: Tibiq; offero ad salutem omnium, in unione illius perfectissimæ attentionis, quâ Patrem orasti & laudasti in terris. Responde quæso, satisfac, & supple pro me plenissimè.

Sive ut B. Mechtildis à Christo edocta, post singulas Horas, vel saltem septies de die quando libuerit suspiria: DEUS propitius esto mihi peccatori. *seu* Agne DEI benignissime & mansuetissime miserere mei: & per Temetipsum supple, quidquid in hac Hora neglexi.

Valent etiam ad animum colligendum & indulgentias impetrandas, ea quæ

quæ in Diurno Romano ante, & post Officium dicuntur: *Aperi Domine &c. Sacrosanctæ & Individuæ Trinitati &c.*

Gloria Patri, &c. *cum magna semper reverentia dicere assuescas; refert enim Honor Solit: sup. Psal. Quod quidam Religiosus, qui Horas suas negligenter dicere consveverat, post mortem alteri cuipiam apparuerit: & interrogatus, quidnam ob præfatam negligentiam secum actum esset? Responderit: Hanc se recuperásse per* Gloria Patri &c *quod magnâ semper reverentiâ dicere solitus fuisset.*

Quem Cultum Sanctissima DEI Mater comprobavit: nam vir Sanctitate conspicuus, alijs in Ecclesia psallentibus, vidit Beatissimam Virginem toties se profundè inclinantem, quoties versiculus iste, *Gloria Patri &c.* caneretur. Causam verò scilcitanti, respondit Deipara: *quotiescunque Hymnus ille in laudem SS. Trinitatis in Ecclesia decantatur, totam curiam cælestem, Eidem Gloriosissimæ Triadi se inclinare. Raderus Aula S. Theodosij C. 42*

Quan-

Quantùm verò DEO displiceat in Horis Canonicis negligentia, præceps quædam celeritas, absq; ulla ferè significatione reverentiæ, patet è vita S. Ludgardis, ubi divinitùs innotuit, pestem, fuisse pœnam culpæ istius. unde quamprimùm Horæ Canonicæ cum reverentia sunt recitatæ; pestis cessavit. *Surius 16. Iun.* Nota est illa Imago Crucifixi, quæ de Cruce descendens, Monacho in Choro dormienti alapam infregit, è qua triduo post obdormivit in mortem. *Gobat de Sacro num. 284.* Nota est illa Christi effigies in Oxoniensi Monasterio, quæ super Chori ostium pendebat, verso ad Monachos vultu, indignationem & subsannationem erga ridentes inter divinas Laudes, & parum decenter se gerentes, indicavit, quam & illi senserunt: nam ex tremendo fragore, & terrifico Christi vultu, eorum præcipui adeò perculsi sunt, ut paucis post diebus è vita excesserint. *Annal. Minor. a. 1220.* Notum est S. Seve-

Severini Colon: Archiepiſcopi purgatorium ob coacervata, intempeſtivè Horarum Officia. *B. Petrus Card. Damian Ep. 15.* Valer. Venetus, *in Frat: Italic: c. 21.* ſcribit de Religioſo tepido vidente in Choro dæmonem, qui pice liquata & alijs fædis liquoribus, potabat negligentes, tepidos, ſomnolentos. Picem verò ac ſordes illas, eis in os cochleari ferreo & igneo ingerebat: ut vel ſic tùm illos, tùm eum qui videbat accenderet (licet invitus) ad concipiendum ignem amoris Divini, in Divino Officio. Meminit & alterius tepidam Religioſi dormitantis Orationem, DEI juſſu à dæmone tùm verbis acerrimis, tùm fune ac verberibus caſtigatam. Mancinus, *L. 10. diſert: 1. de Paſſione Chriſti.* ait Religioſum Sacerdotem viſum in veru ad lentum ignem terreri, vim cruciatuum ſuggerentibus fumiferis flammis è pagellis Libri, Breviarij, ſuccenſis, putavit is, qui hæc vidit, ea oſtendi emendandæ præpropera

ræ cuidam in recitandis horarijs precibus celeritatis. Quare cum dolore profundo & alta ſpe flagitanda eſt venia, de tot bonis Horis Canonicis tàm male collocatis, hoc eſt, recitatis. Quid nobis timendum non eſt; ſi S. Anno Colonien: Archiep à Chriſto caſtigatus eſt, ob non punitum Diaconum, qui cum eo Horas, *Gloria Patri & Spiritui Sancto*, dixit, *Filio præcipiti* lingva omiſſo? *teſte Nebridio Ep: 71*. B. Petrus Damiani de Religioſo commemorat, eum ob neglectam ad *Gloria Patri &c.* reverentiam, poſt mortem, altiſſimæ columnæ è mari aſſurgenti colligatum, ibiq; diebus ſingulis centies, & totidem vicibus nocte quavis profundiſſimè ſe inclinare coactum, donec ſupplêſſet, feciſſetq; ſatis omnibus reverentijs omiſſis, aut neglectim exhibitis. Quo in tormento tanto ſe horrore concuti ſolitum affirmabat, ut in maris profundum ſe præcipitem agi, nec gravius ſupplicium apud inferos reperiri crederet. Cæterum ſe

bic-

hic hæsurum usq; ad extremum judicij diem, nisi precibus aliorum liberetur.

Monachus quidam post mortem, consodalium uni apparuit, & ingentes purgatorij cruciatus, sese pati significavit, causam addens, supinam dùm in vivis ageret, negligentiam suam, in recitandis Ecclesiæ consvetis precibus, pro defunctis, eamq; ob causam, Sacrificiorum pro se celebratorum, fructu in pœnam socordiæ, omnino destitui, ita ut alijs sese dignioribus applicetur. *Chronicon. S. Francisci L. 9. c. 22.* Jacobus Cardinalis Vitriacensis ait, cuipiam visum cacodæmonem ingentem sarcinam omissarum in Horis Canonicis syllabarum in humeris portasse in futurum DEI judicium: *Histor: Occ: c 34* Quid ergo faciemus, cùm venerit ad judicandum DEUS? Ah DEUS Orationis Magister unice! donum fac omissionis ante diem rationis, & doce nos ita orare, ut à Te impetremus Spiritum ora-

orationis. Nam (*ut ait Thomas à Kempis de disciplin: claustr: c. 8.) pro quolibet verbo, attentè prolato, justo præmio non privaberis. Quidquid etiam negligenter persolveris; inde districtè punieris.* Si verò aliquis anxius animi scrupulis agitatur, de mente minus attenta in recitatione Horarum Canonicarum, conetur ita semper ad orandum accedere, ut DEUM velit adorare; Ecclesiæ præcepto satisfacere; necessaria, & utilia ad salutem impetrare. Nam ut docet S. Thomas *22. q. 83. a. 13. Etiam Sancti viri orando quandoq; evagationem mentis patiuntur.* Deinde: *Ad effectum meriti, non ex necessitate requiritur, quod attentio adsit Orationi per totum; sed vis primæ intentionis, quâ aliquis ad orandum accedit, reddit totam Orationem meritoriam.* Etiam ad impetrationem ait sufficere primam illam intentionem. *Si autem* inquit, *prima intentio desit; Oratio nec meritoria est, nec impetrativa* Rectè dictum est à Poëta? *Dimidiū facti qui benè capit*

pit habet, in singulis enim actionibus id inprimis curandum est, ut benè ordiamur. Nam ut ibidem docet S. Thomas: *In Spiritu & veritate orat, qui ex instinctu Spiritûs ad orandum accedit: Etiamsi ex aliqua infirmitate mens postmodum evagetur.* Quia si DEUS imputaret nobis negligentias temporis quo oramus, & captivitates quas patimur dùm psallimus, non possemus salvi fieri. *Dixit Abbas Theodorus L. 5. de vitis PP. libello 11.*

Ignis ergò devotionis in prævia meditatione & Intentione exardescat, qvi fænum & stipulam distrahentium cogitationum comburat, & sic fiet totius Officij recitatio, Sacrificium acceptabile Domino in odorem svavitatis, quia nihil in Ecclesia, post usum Sacramentorum, DEO gratiùs est, recitatione

Hora-

Horarum Canonicarum. *ut revelatum fuit Gratiano Capucino pio Novitio, teste Nebridio Canonico Regulari S. Augustini Epist: 64.*

Concordet vita cum nomine, professio sentiatur in opere.

Ad Majorem DEI, & patientis ac vulnerati Salvatoris, Mastissimæq; atq; afflictissimæ Matris Virginis Ejus MARIÆ Gloriam.

